Nr. 25 Koźmin, środa dnia 28 marca 1923 r. Rok 36

ORĘDOWNIK URZĘDOWY
POWIATU KOŹMIŃSKIEGO

Przedpłata: miesięcznie **900** mkp. | Wychodzi w środy i soboty | Ogłoszenia: mm 1-łam. 80 mkp.

Dział urzędowy

Nr. 117. Na podstawie dekretu Województwa Poznańskiego z dnia 24 b. m. — L. dz. 2283/23 P. — **podaję niniejszem do publicznej wiadomości,** że na zasadzie reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 20 marca 1923 — Nr. Pr. 3170 **będę biura Starostwa i podległych Starostwu władz administracyjnych pow. Koźmińskiego od Wielkiego Piątku (30. 3. 1923) godziny 12-tej południa do dnia 3 kwietnia 1923 godziny 8-mej rano zamknięte.**

— L. dz. 1339/23 St. —

Koźmin, dnia 27 marca 1923 r.

Starosta, Czarnecki.

Nr. 118. **Obwieszczenie w przedmiocie obowiązku ujawniania cen.**

Rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20. 2. 1923. Dz. U. Rz. P. Nr. 22 poz. 139 obowiązującem od 4. 3. r. b. nałożono na posiadaczy składów, sklepów, handlów restauracji, cukierni i wogóle wszelkiego rodzaju przedsiębiorstw sprzedaży przedmiotów powszedniego użytku obowiązek wywieszenia w lokalach tych przedsiębiorstw cenników na wszelkie bez wyjątku przedmioty powszedniego użytku przeznaczone na sprzedaż a nadto ujawienia cen bezpośrednio na odnośnych przedmiotach.

Na podstawie § 2 powołanego rozporządzenia ministerjalnego wydaję celem wprowadzenia w życie powyższych przepisów następujące.

Rozporządzenie

co do sposobów i formy ogłaszania cenników i ujawniania cen.

§ 1.

Za przedmioty powszedniego użytku uważać należy te wszelkie rodzaje towarów, które chociażby tylko w najpośledniejszym gatunku stanowią przedmiot powszedniego użycia i muszą być dla zaspokojenia normalnych potrzeb życiowych nabywane.

§ 2.

1. Cenniki winne być wywieszone wzgl. umieszczone na miejscu widocznem i dostępnem dla na bywcy wzgl. spożywcy i zawierać prócz wyszczególnienia towarow i cen, firmę lub nazwisko posiadacza przedsiębiorstwa, jego adres i datę sporządzenia cennika.

2. W lokalach sprzedaży składających się z większej ilości ubikacji wzgl. oddziałów winien się znajdować osobny cennik w każdej ubikacji wzgl. w każdym oddziale.

3. Na każde żądanie stosownie legitymujących się funkcjonarjuszy władz administracyjnych i policyjnych obowiązany jest posiadacz przedsiębiorstwa wydać odpis cennika zawierający wyżej wymienione daty.

§ 3.

1. Posiadacze przedsiębiorstw sprzedaży:

I. produktów codziennego spożycia a mianowicie:
1) mąki i w ogóle produktów zbożowych,
2) mięsa i jego przetworów,
3) nabiału i jaj,
4) cukru i kolonjalnych towarów,
5) soli,
6) owoców i jarzyn,

II. węgla, drzewa i innych materjałów opałowych,
III. nafty,
IV. odzieży wzgl. materjałów na nią,
V. bielizny i płucien,
VI. obuwia.

obowiązani są umieścić **w oknie wystawowem,** a o ile takiego **nie mają na zewnętrznej stronie drzwi wchodowych wyraźnie** i czytelnie sporządzony cennik sprzedawanych przez nich wyliczonych wyżej artykułów.

2. Piekarze i sklepikarze sprzedający chleb i bułki obowiązani są w takich cennikach podawać obok ceny także wagę sprzedawanego pieczywa.

§ 4.

1. Posiadacze restauracji obowiązani są umieścić na zewnętrznej stronie drzwi kartę potraw z wyraźnie i czytelnie wypisanemi cenami oraz cennik napojów.

2. Taksamo obowiązani są posiadacze cukierni i kawiarni uwidocznić ceny podawanych w nich napojów oraz sprzedawanego pieczywa i ciast.

§ 5.

W cennikach ogłaszanych przez przedsiębiorstwa wyliczone w § 3 pod IV, V i VI winna być podana minimalna i maksymalna cena każdego rodzaju towarów.

§ 6.

1. Na wszyszkich towarach powszedniego użytku wystawionych na sprzedaż w oknach wystawowych, sklepach, bufetach i na targach — winny być umieszczone ceny wypisane wyraźnemi i dostatecznej wielkości liczbami — tak ażeby je łatwo można odczytać.

2. Towary znajdujące się wewnątrz sklepów, magazynów, składów, restauracji, cukierń, kawiarń itp. winny być również zaopatrzone w wyraźne ceny i to bądź wypisane na samym towarze bądź przymocowane do niego.

3. Ceny wyszczególnione w cenniku zgadzać się muszą z cennsmi uwidocznionymi na towarach i faktycznie pobieranymi.

§ 7

Winni nie stosowania się do przepisów rozporządzenia minist. z dnia 20. 2. 1923. Dz. U. R. P. N. 22 p. 139 i niniejszych postanowień karani będą admini-

stracyjnie na podstawie § 6 powołanego rozporządzenia **aresztem do 3 miesięcy i grzywna do miljona marek.** lub jedną z tych kar.

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 9.

1. Organy wykonawcze władz administracyjnych tudzież organy policyjne czuwać będą nad ścisłem i celowem zastosowaniem się do powyższych przepisów.

2. **Skuteczną pomoc w tym względzie winna tym organom udzielić publiczność we własnym swym dobrze zrozumianym interesie, a to przez natychmiastowe zawiadamianie Starostwa ew. organów policyjnych o każdym dostrzeżonym wypadku niezastosowania się do powyższych ochronę konsumentów na celu mających przepisów.**

— L. dz. 1282/23 St. I. —

Poznań, dnia 23 marca 1923 r.

Starosta.

Czarnecki.

Nr. 119. Ogłoszenie w sprawie ochrony kamieni trygonometrycznych.

Przeprowadzone od szeregu lat z ramienia Oddziału kontroli badanie punktów trygonometrycznych wykazywały, iż kamienie rozpoznawcze częściowo zupełnie znikły, częściowo zaś zostały poruszone z właściwego położenia. Właściciele gruntów przeważnie nieuświadomieni co do celów i znaczenia kamieni w mniemaniu, iż ta powierzchnia w prawdzie do nich nie należy, że jednak pozostawiono im używalność tych, powierzchni, zaorują ochronną powierzchnie a przez to uszkadzają kamienie trygonometryczne a zarazem i wierzę ochronną. Według § 2 przepisów z dnia 20. lipca 1878 tyczących się ustawienia i utrzymania kamieni trygonometrycznych nie wolno jest naruszyć powierzchni ochronnej w obszarze 2 mtr. kwadr. na około kamienia i to pod zagrożeniem grzywny do 3000,— mkp. w myśl § 370 kodeksu karnego.

Przez zaorywanie i brunowanie powierzchni ochronnych powstają przesunięcia i uszkodzenia kamieni, wskutek których punkt taki staje się niezdatnym do użytku, a odnowienie go połączone jest z wielkiemi kosztami. Zniszczenie punktów trygonometrycznych Urzędu Pomiarów Krajowych podlega według § 30 4. państwowego kodeksu karnego (jako przedmiotu naukowego) karze pieniężnej do 20 000,— mkp. lub więzienia do 2 lat, a wszystkie uszkodzenia będą oddawane sądom w celu ukarania winnych.

Oddział uważa przeto za potrzebne zwracać na to uwagę, za pomocą perjodycznych ogłoszeń z odwołaniem się na przepisy karne, że powierzchnia ochronna w promieniu 80 cm. na około kamieni o obszarze 2 mtr. należy do Skarbu Państwa i aby kamieni nie uszkodzić, winna być wyłączoną z pod sprawy. Byłoby również wskazanem pouczyć od czasu do czasu ludność o ogólnym pożytku punktów trygonometrycznych ustawionych przez Urząd Pomiarów Krajowych.

Wielokrotnie zdarzyło się też, iż uszkodzeń kamieni dokonywały dzieci, w tym wypadku pożądanym jest, ażeby nauczyciele w szkołach zwracali dzieciom uwagę na ważność takich kamieni. Zaleca się także usilnie częstszą rewizją ze pośrednictwem pol. państw. i władz miejscowych w myśl przepisów z dnia 20 lipca 1876.

Urząd Pomiarów Krajowych.

(—) Szef Święcicki.

———

Powyższe ogłoszenie podaję do wiadomości.

P. P. burmistrzów, komisarzy obwodowych, sołtysów gminnych i przełożonych dworów oraz Post. Pol. Państwowej tutejszego powiatu wzywam do ścisłego przestrzegania powyższego rozporządzenia i doniesienia mi o każdym poszczególnym wypadku usunięcia kamieni trygonometrycznych celem oddania winnych do ukarania.

Panów nauczycieli proszę o pouczenie dzieci szkolnych o celu i ważności kamieni trygonometrycznych.

— L. dz. 1132/23 St. I. —

Koźmin, dnia 16. marca 1923 r.

Starosta, Czarnecki

Nr. 120. **Obwieszczenie**

Powołując się na Okólnik p. Wojewody w sprawie umieszczenia robotników sezonowych w rolnictwie wzywam pp. posiedzicieli ziemskich w tut. powiecie o bezwłoczne zgłoszenie w Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy **zapotrzebowania na sezonowych robotników rolnych,** płci obojga.

Zgłoszenia zapotrzebowania nastąpić winno ustnie lub piśmiennie w okresie 14-to dniowym.

Koźmin, dnia 24 marca 1923 r.

Starosta, Czarnecki.

Nr. 121. Dotyczy zniesienia ograniczeń w przedmiocie gospodarki mięsnej.

Podaję niniejszem, do wiadomości, **że rozporządzenie w przedmiocie gospodarki mięsnej i transporcie bydła** z dnia 25 maja 1920 (Dz. Urzęd. Min. b. d. p. nr. 29, poz. 254, rok 1920,) ogłoszone w „Orędowniku" nr. 44, poz. 291, rok 1920, **zostało** art. 14 ustawy z dnia 5 sierpnia 1922 r. w przedmiocie zmian w ustawie z dnia 2 lipca 1920 o zwalczaniu lichwy wojennej, obowiązującej we Województwach Poznańskiem i Pomorskiem, **zniesione.**

— Nr. dz. 1242/23 St. —

Koźmin, dnia 23 marca 1923.

Starosta, Czarnecki.

Nr. 122. Taryfa poborów dla desinfektorów w powiecie koźmińskim.

Ustanowieni desinfektorzy otrzymują na mocy uchwały Wydziału Powiatowego z dnia 6 marca 1923 r. za desinfekcje wykonane, z ramienia urzędowego następujące pobory:

a) zapłatę za wykonane czynności w wysokości wartości 4 funtów żyta na godzinę.
b) zwrot rzeczywiście wyłożonych kosztów podróży.
c) wydatki na środki desinfekcyjne zwraca się osobno.

Desinfektorowi nie wolno kosztów w innej mierze pobierać jak wyżej podano.

Niniejsza taryfa obowiązuje od dnia ogłoszenia. Tego samego dnia traci moc obowiązującą taryfa poborów z dnia 16 marca 1921 r. (Orędownik pow. Nr. 23 na rok 1921.) — L. dz. 112/23 W. P. —

Koźmin, dnia 20 marca 1923 r.

Przewodniczący, Czarnecki

Nr. 123. W ewangielickiej gminie szkolnej Sapieżyn na 6 lat wybrani i przezemnie zatwierdzeni zostali:

a) na członków Rady szkolnej:
   1. Werner Paweł — Sapieżyn,
   2. Elsner Jerzy — Sapieżyn,
   3. Sachweh Wilhelm — Trzebin,
   4. Hübscher Gustaw — Sapieżyn.

b) na reprezentantów:
   1. Hartert Ernst — Polskie-Olędry,
   2. Neumann Emil — Wałków,

3. Dorn Karól — Trzebin,
4. In der Stroth Henryk — Trzebin,
5. Holzmann Emil — Sapieżyn,
6. Tepper Daniel — Sapieżyn.

c) na ławników:

1. Werner Paweł — Sapieżyn,
2. Zeigner Karól — Sapieżyn.

— L. dz. 47/23 S O. I. —

Koźmin, dnia 20 marca 1923 r.

Starosta, Czarnecki

Nr. 124. W ewangielickiej gminie szkolnej Siedmiorogów na 6 lat wybrani i przezemnie zatwierdzeni zostali:

a) **na członków Rady szkolnej:**

1. Eckner Krysztof, gospodarz w Siedmiorogowie
2. Grunwald Fryderyk, " " "
3. Laube Karól, " " "

b) **na reprezentantów:**

1. Kluge Gustaw, gospodarz w Siedmiorogowie
2. Stelzer Fryderyk, " " "
3. Reimann Bogumił V, " " "
4. Fischer Juljusz, " " "
5. Sachweh Gottfryd, " " "

c) **na zastępców reprezentantów:**

1. Oehlke Wilhelm, gospodarz w Siedmiorogowie
2. Grunwald Jan, " " "
3. Reimann Fryderyk IV, " " "

d) **na rendanta kasy szkolnej:**

1. Grunwald Fryderyk, gospodarz w Siedmiorogowie. — L. dz. 48/23 S. O. I. —

Koźmin, dnia 22 marca 1923 r.

Starosta, Czarnecki.

Nr. 125. Prenumeratę za Dziennik Urzędowy Województwa Poznańskiego na II-gi kwartał ustaliło Województwo w Poznaniu na 10 000,— marek od egzemplarza.

Do dnia 5. miesiąca rozpoczynającego kwartał muszą przymusowi abonenci wpłacać abonament na odnośnym Urzędzie pocztowym resp. agenturze.

Panów sołtysów gmińskich i dworskich wzywam przeto niniejszem do natychmiastowego zaabonowania Dziennika Urzędowego Województwa Poznańskiego na odnośnych Urzędach resp. agenturach pocztowych — o ile to dotąd jeszcze nie nastąpiło — i następnie o doniesienie odnośnym Komisarjatom Obwodowym do dnia 8 kwietnia r. b., najpóźniej, że Dziennik Urzędowy Województwa Poznańskiego zamówiony został.

— Nr. dz. 1347/23 St. I. —

Koźmin, dnia 25 marca 1923 r.

Starosta, w zast. Andrzejczak

Obwieszczenia innych władz.

Nr. 126 **Obwieszczenie.**

Wymiar podatku dochodowego na r., podatkowy 1923.

Na zasadzie par. 25 prawa o podatku dochodowym wzywam niniejszem wszystkich do płacenia podatków w powiecie Koźmińskim zobowiązanych, których dochód już w roku ubiegłm wynosił więcej niż 3 000 000 mk. aby złożyli podpisanemu piśmiennie lub do protokółu deklarację co do swego dochodu rocznego na przepisanym formularzu w czasie od 25 marca do 7 kwietnia 1923 r., włącznie. Deklaracja winna zawierać zapewnienie że wszystkie dane w niej zawarte uczyniono sumiennie i według najlepszej władzy.

Wyżej podani podatnicy **są zobowiązani odebrać sobie** deklarację w Urzędzie Skarbowym podatków bezpośrednich i opłat skarbowych przy ul. Klasztornej 52.

Piśmienne deklarację wolno wysyłać pocztą, jednakże na odpowiedzialność nadawcy wobec czego zaleca się przesyłać je listem poleconym. Ustne oświadczenie przyjmuje Urząd Skarbowy codziennie przedpołudniem od godziny 9-tej do 1-szej.

Kto swego obowiązku złożenia deklaracji w przepisanym terminie nie wypełni, winien w myśl par. 31 ustęp 1 prawa o podatku dochodowym oprócz dodatku ustalonego w postępowaniu wymiarowem i odwoławczem zapłacić dodatkowo 5 od sta w stosunku do stopy podatkowej. Ukaraniu podpada w myśl par. 72 prawa o podatku dochodowym, kto oddaje rozmyślnie fałszywą lub niezupełną deklarację lub świadomie zataji dochód swój.

Według par. 71 prawa o podatku dochodowym nie pobiera się od członków towarzystw z ograniczoną poręką, podlegającym opodatkowaniu w byłej dzielnicy pruskiej, tej części ustanowionego dla nich podatku dochodowego, która przypada na udziały w zyskach towarzystwach. Przepis ten stosuje się jednakże tylko do tych podatników, którzy oddali deklarację podatkową i w tejże podali osobno odebrany udział w zyskach. Wszyscy podatnicy, którzy spodziewają się uwzględnienia na zasadzie par. 71 wzm. prawa bez względu na to czy w roku ubiegłym byli pociągnięci do podatku od dochodu lub nie, winni zatem wzwyż oznaczonym terminie doręczyć deklaracje zawierającą bliższe wyszczególnienie zysku, który odebrali od towarzystwa z ogr. por.

Świadomie fałszywe lub niezupełne rzeczowe zeznania są karygodne w myśl par. 44 prawa o podatku majątkowym.

Koźmin, dnia 24 marca 1923 r.

Przew. Komisji Wymiarowej Podatku Dochodowego
Krawczyk

Dział nieurzędowy

Wiadomości pozamiejscowe

Poznań. Nieudany zamach na sędziego. Przed III izbą karaną sądu okręgowego w Poznaniu toczyła się rozprawa, rzucająca światło na zdziczenie moralne pewnych jednostek i stąd wypływające niebezpieczeństwo dla obywateli, wykonywujących obowiązek sędziego pokoju. Na szczęście napadnięty znany przemysłowiec pan Filipowski, jeden z nielicznych sędziów pokoju, który tak w kołach prawników jak i obywateli cieszy się wielkiem poszanowaniem dla zacności charakteru humanitarnych zasad i sumiennego sprawowania urzędu, wyszedł nietknięty z opresji. Sprawa przedstawia się następująco: Szklarz Roman Kurjewski z Poznania, skazany przez sąd pokoju w Poznaniu za kradzież szkła na 6 miesięcy więzienia, który to wyrok został zatwierdzony przez senat apelacyjny w dniu 18 października z. r., postanowił zemścić się na p. Filipowskim, który w charakterze sędziego pokoju wydał wyrok zasądzający obwinionego. W dniu 19 października z. r., Kurjewski udał się dorożką na ul. Orzeszkowej do mieszkania p. Filipowskiego i tu usiłował wykonać zamach. Ale nie darmo p. Filipowski ma opinję człowieka bystrego umysłu. Kurjewski nie zdążył jeszcze broni podnieść, gdy p. Filipowski go ubezwładnił. Wymagało to dużego wysiłku fizycznego, tem więcej, że pies towarzyszący szklarzowi, począł kąsać w ramię p. Filipowskiego. Sąd okręgowy zasądził Kurjewskiego za ów napad na 4 lata ciężkiego więzienia.

IV. DODATEK

do ustawy z dnia 2 lutego 1909 w przedmiocie poboru podatku od psów w obwodzie miasta Koźmina.

Na mocy uchwały Rady Miejskiej z dnia 17-go stycznia 1923 r. zmieniamy w myśl prawa o podatku komunalnym z dnia 14 lipca 1893 — trzeci dodatek do wymienionej ustawy z dnia 15 lipca 1922 r. i nadajemy mu następujące brzmienie:

§ 1.

W ścisłym obrębie miasta płaci każdy właściciel psów podatek gminny według następujących zasad:

a) od każdego pierwszego psa . . . 5000,— mk.
b) od każdego drugiego psa . . . . 10000,— „
c) od każdego dalszego psa . . . . 15000,— „

Właściciel zamieszkujący poza ścisłem obrębem miasta Koźmina t. j. w Białymdworze, Tatarach, i Chełkówku, mają pierwsze psy wolne od podatku,

od drugiego psa płacą . . . . . 10000,— mk.
od każdego dalszego psa . . . . 15000,— „

§ 2.

Dodatek niniejszy wchodzi w życie z dniem zatwierdzenia i ogłoszenia. Dodatek III z dnia 15-go lipca 1922 znosi się.

Koźmin, dnia 20 stycznia 1923 r.

MAGISTRAT.

(—) Nowakowski, Balcerek, Kaczmarek.

Powyższy dodatek zatwierdza się.
Zatwierdzenie
Licz: dz. U. 347/23 S. A.

Poznań, dnia 21 lutego 1923 r.

**W Imieniu
Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego
Przewodniczący.**
(—) nieczytelny.

Nakładem i drukiem Edwarda Kraszewskiego w Koźminie.
Odpowiedzialność: Dział urzędowy Starostwo. Dział nieurzędowy Edward Kraszewski w Koźminie. Telefon 34